Yüksek bir huzurda selâmlaşma

Hasan Bey: “Peygamber Efendimiz’in (asm) Mi’rac’da Rabbimizin huzuru teşehhüdünde bulunurken takdim ettiği “Ettehiyyatü El-Mübareketü Es-Salâvatü Ettayyibatü Lillâhi” kelime-i tayyibelerinin manalarını istirham ediyoruz.”

YÜKSEK BİR HUZURDA

Mi’rac’da Peygamber Efendimiz’in (asm) Rabbimizin huzurunda sarf ettiği o nuranî kelâm Ettahiyyâtü duâsı olarak namazlarımıza girmiştir. Namazın, mü’minin mi’racı olduğunun bir mührüdür bu.

Ettahiyyatü duâsı ile ilgili iki ayrı rivayet vardır. Abdullah ibn-i Mes’ûd’dan (ra) gelen rivayet ile İbn-i Abbas’tan (ra) gelen rivayet! Bu iki rivayet aşağı yukarı aynı metindir. Sadece “ilk cümlede” bir sıralama farkı vardır. Her iki rivayette de bazı kelimeler bir birlerine göre farklı yerlerde gelmişlerdir. Her iki rivayet de sahihtir.

İbn-i Abbâs’ın (ra) rivâyeti şöyledir: “Allah Resûlü (asm) bize Kur’ân’dan bir sûre öğretir gibi Ettahiyyatü’yü öğretti.

Ettahiyyatü’yü şu lâfızlarla söylerdi:

“Ettehiyyâtü’l-mübârekâtü’s-Salâvâtü’t-Tayyibâtü Lillâhi. Esselâmü Aleyke Eyyühe’n-Nebiyyü ve Rahmetullâhi ve Berekâtühû. Esselâmü Aleynâ ve Alâ İbâdillâhis’Sâlihîn. Eşhedü en-lâ ilâhe illallah ve Eşhedü enne Muhammeden Abduhû ve Resûlüh.”1

Bu Şafiilerin namazda okuduğu metindir. Hanefiler İbn-i Mesud’dan (ra) gelen metni okuyorlar. Her iki rivayetin de Peygamber Efendimiz’e (asm) dayandığında şüphe yoktur. Öyleyse, her iki rivayet de sahihtir ve haktır. Bu farklılık; genişliktir, zenginliktir, güzelliktir ve büsbütün rahmettir.

Mİ’RACDA BİR ULVÎ SELÂMLAŞMA

Üstad Saîd Nursî'nin Altıncı Şuâ'ya aldığı, İbn-i Abbâs'ın (ra) rivâyetidir. Resûl-i Ekrem Efendimiz'in (asm) Mî'racda Cenâb-ı Hakk'a karşı selâm yerinde sarf ettiği bu ilk cümleyi Üstad Bedîüzzaman kelime kelime şöyle tefsir ediyor:

Ettehiyyâtü: Bütün hayat sahibi varlıkların hayatlarıyla gösterdikleri tesbîhât, Yaratıcı'larına takdim ettikleri fıtrî hediyeler ey Rabb'im, Sana mahsustur. Ben dahi bütün onları bilerek, düşünerek, hissederek ve îmân ederek Sana takdim ediyorum."

El-mübârekâtü: Bütün bereket ve tebrik sebebi ne varsa, "bârekallah" dedirten ve mübarek denilen hayatın özü ve çekirdeği olan mahlûkların, bilhassa tohumların, çekirdeklerin, tanelerin ve yumurtaların fıtrî mübârekiyetlerini, tebriklerini, bereketlerini ve ibadetlerini onları temsilen Sana takdim ediyorum.

Es-Salavâtü: Canlıların özü olan ruh sahibi varlıkların hususî ibadetlerini ve duâlarını Rabb'im, onları temsilen Sana arz ediyorum.

Et-Tayyibâtü: Rûh sahibi varlıkların da özü olan kâmil insanların ve mukarrebîn meleklerin kalplerinin tertemiz şükür ve zikirlerini, nuranî ve yüksek ibadetlerini, Rabb'im, onları temsilen Sana takdim ediyorum.

YÜKSEK ŞEHADET

İlk cümle içinde Peygamber Efendimiz (asm) bütün taifelerin, bütün varlık sınıflarının ve bütün kâinât cüzlerinin selâmlarını arz ettikten sonra; Cenâb-ı Hak şöyle mukabele buyuruyor:

"Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi; selâmını getirdiğin varlıkları temsilen sana olsun ey Şanlı Nebi!"

Peygamber Efendimiz (asm) bu İlâhî selâma da şöyle mukabele de bulunuyor:

"Senin yüce selâmın bütün varlıklar olarak (veya Cebrail ile birlikte) üzerimize ve Senin sâlih kullarının üzerine olsun."

Mi'racda Peygamber Efendimizin (asm) Cenâb-ı Hak ile olan bu selâmlaşmasını işiten ve şâhit olan Cebrail Aleyhisselâm da, "Eşhedü en-lâ ilâhe illallah ve Eşhedü enne Muhammeden Abduhû ve Resûlüh." diyerek, yani "Ben şehâdet ederim ki Allah'tan başka hak Ma'bûd yoktur. Ve yine ben şehâdet ederim ki, Muhammed Allah'ın kulu ve elçisidir." diyerek bu şehadeti ifade ve ikrar etmiştir.2

İslâmiyet Allah'ın selâmını temsil eden dindir. Bu dini yaşayanlar "salihlerdir."

Salihler Allah’ın selâmına mazhar olmuşlardır. Allah’ın selâmına mazhar olanlar dünyada ve ahirette mahzun olmazlar.

GÜNÜN DUÂSI

Ey karar, hikmet ve hüküm sahibi! Ey şeref, izzet ve beka sahibi! Ey hamd, şükür ve sena sahibi Allah’ım! Din-i Mübin-i İslâm’ı yaşayan Salihler hürmetine dünyamıza ve ahiretimize barış ve esenlik lütfet! Üzerimize hidayet yağdır! Bizi Salihlerden eyle! Âmin.

Dipnotlar:
1- Müslim, Salât, 16/403.
2- Şuâlar, s. 86-88.